

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

**w sprawie skargi p. _____ na działanie Prezydenta Miasta Łodzi
oraz Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 §3 oraz art. 238 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

- § 1.1. Skargę p. _____ na działanie Prezydenta Miasta Łodzi oraz Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej uznaje się za bezzasadną.
- 1.2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem, a także poinformowania Wojewody Łódzkiego o sposobie rozpatrzenia skargi.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi**

Tomasz KACPRZAK

Projekt zgodny z przepisami prawa,
opiera się na przepisach
pod względem formalno-prawnym

Projektodawca:
Komisja Ochrony Zdrowia i Opieki Społecznej Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Ochrony Zdrowia
i Opieki Społecznej
Rady Miejskiej w Łodzi

Adam Wiczorek

RADCA PRAWNY

dr Marlena Sikowska-Baryła
Łd-M-1464

05.04.2017 r.

**Załącznik
do uchwały nr.....
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia**

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego 2017 roku została przesłana przez Skarżącego do Wojewody Łódzkiego skarga zawierająca zarzuty na działanie Prezydenta Miasta Łodzi oraz Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi. Następnie w dniu 17 lutego 2017 r. Wojewoda Łódzki przekazał skargę do Rady Miejskiej w Łodzi. Przedmiot skargi stanowią zarzuty w sprawie braku odpowiedzi na pismo z dnia 16 sierpnia 2016 r. adresowane do Pana Tomasza Treli, Pierwszego Wiceprezydenta Miasta Łodzi oraz nadużywania uprawnień przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi w przedmiocie umorzenia naliczonych opłat za pobyt w domu pomocy społecznej.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi:

Załączone przez Skarżącego pismo z dnia 16 sierpnia 2016 r. skierowane do Pana Tomasza Treli, Pierwszego Wiceprezydenta Miasta Łodzi przekazane zostało zgodnie z właściwością do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi w dniu 31 sierpnia 2016 r. Pismem tym Skarżący nawiązał do otrzymanej korespondencji i wskazał, iż istotą jego wystąpienia „*było i jest nie stan zdrowia i majątkowy ale poczucie krzywdy z powodu błędnej podstawy prawnej do żądania zwrotu środków*”. W przedmiotowej sprawie przeprowadzone zostało postępowanie administracyjne zakończone wydaniem w dniu 27 września 2016 r. decyzji znak: WPS.4137.6.2016.ODMOW o odmowie odstąpienia od konieczności zwrotu powstałej zaległości. Powyższa decyzja odebrana została przez Skarżącego w dniu 5 października 2016 r. Pismo z dnia 14 października 2016 r. adresowane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi za pośrednictwem Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej (pisma o tej samej treści datowane są również na 12 i 13 października 2016 r.) stanowiło podstawę przekazania całości sprawy do organu II Instancji, o czym Skarżący poinformowany został pismem z dnia 20 października 2016 r. znak: WPS.4137.74.2016.071.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi decyzją z dnia 19 stycznia 2017 r., znak: SKO.4115.374.2016 orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej przez Skarżącego decyzji Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi. W związku ze złożoną przez niego skargą na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego tutejszy Ośrodek, pismem z dnia 9 marca 2017 r. znak: WPS.4137.14.2017.071 przekazał całość dokumentacji za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Mając powyższe na uwadze Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi stoi na stanowisku, iż skarga dotycząca nieprawidłowości w działalności i wykonywaniu zadań przez Prezydenta Miasta Łodzi, w tym bezczynność oraz nadużywanie uprawnień przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi jest bezzasadna. Skarżący, formułując w dniu 8 lutego br. skargę posiadał wiedzę o dokonanych przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi rozpoznaniu przedmiotowej sprawy. Decyzję z dnia 19 stycznia 2017 r., znak: SKO.4115.374.2016 organu II Instancji Skarżący odebrał osobiście, potwierdzając ten fakt podpisem na decyzji. Jednocześnie należy wskazać, iż sytuacja Skarżącego jest przedmiotem prowadzonej z nim od 2013 r. wyczerpującej korespondencji.

Skarżący był mieszkańcem Domu Pomocy Społecznej „Włókniarz” im. Jana Pawła II przy ul. Krzemienieckiej 7/9 w Łodzi od dnia 3 grudnia 2012 r. W dniu 24 maja 2013 r. ww. złożył w sekretariacie Domu Pomocy Społecznej „Włókniarz” pismo informujące o zamiarze przebywania poza placówką i przewidywanym powrocie za około 4 miesiące. Natomiast w dniu 28 maja 2013 r. opuścił dom pomocy społecznej nie składając rezygnacji z pobytu. Opuszczając placówkę Skarżący zabrał ze sobą tylko rzeczy osobiste, w pokoju pozostawił oprócz ubrań i toreb podróżnych, również dokumenty dotyczące jego osoby (nieważne 2 paszporty, książeczkę wojskową) oraz najprawdopodobniej dokumenty członków jego rodziny lub znajomych. W dniu 10 czerwca 2013 r. wydana została decyzja o ustaleniu opłaty za pobyt Skarżącego w domu pomocy społecznej, która po powtórny awizo odebrana została przez niego w dniu 1 lipca 2013 r. Od powyższej decyzji nie złożył odwołania - decyzja stała się prawomocna. Ponadto w dniu 10 lipca oraz 22 sierpnia 2013 r. Skarżący odebrał zawiadomienia skierowane do niego przez Dom Pomocy Społecznej „Włókniarz” przy ul. Krzemienieckiej 7/9 w Łodzi o konieczności regulowania odpłatności za pobyt i rosnącym zadłużeniu. Skarżący nie wyraził zgody na dokonywanie opłat za pobyt w wysokości 70% dochodu bezpośrednio z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zdecydował o samodzielnym dokonywaniu wpłat do kasy. W związku z niedokonywaniem opłat od dnia opuszczenia placówki powstała zaległość, o której Skarżący był regularnie informowany przez dom pomocy społecznej.

W dniu 27 września 2013 r. Skarżący zwrócił się z prośbą o uznanie jego rezygnacji z pobytu w domu pomocy społecznej z dniem opuszczenia placówki, tj. 28 maja 2013 r. Udzielono Zainteresowanemu odpowiedzi, iż nie jest możliwe uznanie jako daty rezygnacji dnia 28 maja 2013 r. z uwagi na brak złożenia pisemnej rezygnacji w dniu opuszczenia placówki, jak również nie dokonanie wymeldowania. Możliwe jest jedynie uwzględnienie jako daty rezygnacji – datę wpływu pisma informującego o rezygnacji, tj. 29 września 2013 r. W związku z powyższym w dniu 21 października 2013 r. uchylono z dniem 29 września 2013 r. decyzję o skierowaniu oraz umieszczeniu Skarżącego w domu pomocy społecznej. W dniu 7 listopada 2013 r. Skarżący złożył odwołanie od ww. decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi. Organ II instancji pozostawił odwołanie bez rozpoznania z uwagi na nieusunięcie przez Skarżącego braku formalnego w postaci podpisu na odwołaniu. Zwrot dokumentacji do MOPS nastąpił w dniu 23 stycznia 2014 r. Zaległość w odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej w okresie od dnia 28 maja 2013 r. do dnia 29 września 2013 r. wyniosła 5 467,31 zł. W związku z powyższym wdrożono postępowanie windykacyjne. W dniu 30 stycznia 2014 r. przygotowany został przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi tytuł wykonawczy, który po wszczęciu czynności egzekucyjnych przekazany został Skarżącemu przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Nowej Soli (właściwego ze względu na miejsce zamieszkania) w dniu 5 września 2014 r. W dniu 11 września 2014 r. do kancelarii Urzędu Miasta Łodzi wpłynął wniosek o umorzenie zaległości za pobyt w domu pomocy społecznej. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej zlecił przeprowadzenie postępowania rozpoznawczego w ww. sprawie oraz przeprowadzenie wywiadu środowiskowego Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Głogowie – właściwemu ze względu na miejsce przebywania Skarżącego. W toku przeprowadzonych przez MOPS w Głogowie czynności ustalono, iż Skarżący odmówił przeprowadzenia wywiadu środowiskowego. Wobec powyższego Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi nie miał możliwości przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i zebrania materiału dowodowego potwierdzającego istnienie przesłanek uzasadniających umorzenie powstałej zaległości. W związku z powyższym w dniu 16 października 2014 r. wydano decyzję znak: WPS.4137/6/2014/ODMOW o odmowie umorzenia zaległości w odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. Od powyższej decyzji Skarżący odwołał się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi. Organ II Instancji decyzją z dnia 8 grudnia 2014 r., znak: SKO.4115.550.2014 utrzymał zaskarżoną decyzję MOPS w mocy. Skarżący zaskarżył decyzję SKO do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

W dniu 19 grudnia 2014 r. Skarżący złożył wniosek o rozłożenie powstałej zaległości na raty. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi przychylił się do ww. wniosku decyzją z dnia 30 grudnia 2014 r. rozłożył zaległość na 48 rat, określając czasookres spłaty od stycznia 2015 r. do grudnia 2018 r.

W dniu 22 kwietnia 2015 r. zapadł wyrok w przedmiocie odmowy umorzenia zaległości za pobyt Skarżącego w domu pomocy społecznej uchylający zaskarżoną decyzję SKO oraz poprzedzającą ją decyzję Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi (zwrot dokumentacji nastąpił w dniu 26 czerwca 2015 r.). W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał na zastosowanie błędnej podstawy prawnej, jednocześnie wskazując na możliwość podjęcia rozstrzygnięcia w oparciu o normę prawną zawartą w art. 104 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej – Zainteresowany może ubiegać się o odstąpienie od konieczności zwrotu zaległości oraz w oparciu o normę prawną zawartą w art. 64 ww. ustawy wskazującą na możliwość złożenia wniosku o częściowe lub całkowite zwolnienie. W związku z dokonaniem przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi rozstrzygnięciem Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi pismem z dnia 8 lipca 2015 r., znak: WPS.4137.522.2015.420 wezwał Skarżącego do sprecyzowania swojego żądania oraz złożenia właściwego wniosku w terminie 14 dni od daty otrzymania ww. pisma. Skarżący został poinformowany, iż w oparciu o normę prawną zawartą w art. 104 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej może on ubiegać się o odstąpienie od konieczności zwrotu powstałej zaległości, natomiast w oparciu o art. 64 ww. ustawy o częściowe lub całkowite zwolnienie z odpłatności. Poinformowano również, iż rozpatrzenie wniosku możliwe będzie po przeprowadzeniu przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi postępowania wyjaśniającego polegającego na dokonaniu rozpoznania sytuacji życiowej i dochodowej ww. w miejscu pobytu.

W dniu 13 lipca 2015 r. do Ośrodka wpłynęło pismo (z dnia 11 lipca 2015 r.) Skarżącego nawiązujące do wyroku WSA z dnia 22 kwietnia 2015 roku, z żądaniem dokonania zwrotu wpłaconych kwot. Pismem z dnia 17 lipca 2015 r., znak: WPS.4137.581.2015.420 udzielono ww. odpowiedzi oraz ponownie wezwano do sprecyzowania żądania i złożenia właściwego wniosku (odebrane 24 lipca 2015 r.) W dniu 21 lipca 2015 r. do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi wpłynął wniosek (z dnia 18 lipca 2015 r.) Skarżącego o umorzenie powstałej zaległości. Pismem z dnia 29 lipca 2015 r., znak: WPS.4137.613.2015.420 ponownie poinformowano Skarżącego o konieczności złożenia wniosku w oparciu o normę prawną zawartą w art. 104 ust. 4 lub art. 64 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (odebrane 4 sierpnia 2015 r.). Jednocześnie przypomniano o konieczności dokonywania wpłat określonych w decyzji o rozłożeniu na raty zaległości z dnia 30 grudnia 2014 r., wydanej na wniosek Zainteresowanego. W wyniku prowadzonej korespondencji (pisma z dnia: 2 marca, 18 maja i 20 czerwca 2016 r.) oraz udzielanych odpowiedzi (pisma z dnia 25 marca 4 maja, 31 oraz 20 lipca 2016 r.) ostatecznie Skarżący załączył wniosek o odstąpienie od konieczności zwrotu zaległości za pobyt w domu pomocy społecznej.

Dążąc do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, jak również wykonując zalecenia zawarte w uzasadnieniu Wyroku Sądu Administracyjnego z dnia 22 kwietnia 2015 r. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi podjął czynności zmierzające do dokładnego i wszechstronnego zbadania sytuacji materialnej Skarżącego oraz ustalenia, czy występują wobec wnioskującego uzasadnione okoliczności pozwalające na odstąpienie od konieczności zwrotu zaległości. W związku z sygnalizowaniem przez Skarżącego brakiem możliwości przeprowadzenia wywiadu środowiskowego w miejscu jego przebywania (częste zmiany miejsca pobytu, gościnnie u znajomych, ośrodki turystyczne) uwzględniono jego prośbę i odstąpiono od konieczności przeprowadzenia wywiadu środowiskowego. Jednakże w związku z koniecznością pozyskania informacji obrazujących sytuację Skarżącego pismem z dnia 31 maja 2016 r. wezwano go do uzupełnienia wniosku z dnia 18 maja 2016 r. o dokumenty poświadczające sytuację dochodową oraz dokumenty potwierdzające sytuację zdrowotną, równocześnie informując, iż niezłożenie oczekiwanych dokumentów uniemożliwi rozpoznanie sytuacji życiowej i dochodowej.

W dniu 24 czerwca 2016 r. (pismo z dnia 20 czerwca 2016 r.) do Ośrodka wpłynęło pismo Skarżącego wnoszące o zaniechanie działań „*naruszających jego prywatność*”. Odpowiadając (pismo z dnia 20 lipca 2016 r., znak: WPS.4137.2042.2016) poinformowano Skarżącego, iż postępowanie w sprawie świadczeń z pomocy społecznej jest rodzajem postępowania administracyjnego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 ze zm.) oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (DZ. U. z 2016 r. poz. 23). Stosowanie procedury administracyjnej ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przyznawania świadczeń. Wskazane powyżej normy prawne omawiają czynności procesowe i określają rolę materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem rodzinnego wywiadu środowiskowego. Postępowanie dowodowe oparte jest na zasadzie oficjalności, na organie ciąży obowiązek rozpatrzenia materiału dowodowego, analizy zebranego w sprawie materiału, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów i nie może ograniczyć postępowania dowodowego do żądań strony. Skierowana do organu administracji publicznej zasada swobodnej oceny dowodów statuuje obowiązek brania pod uwagę całokształtu materiału dowodowego dla uznania danej okoliczności za udowodnioną. Związany z tym jest wymóg wyjaśnienia ewentualnych sprzeczności pomiędzy oświadczeniami strony postępowania, a stanem faktycznym.

W związku z odstępniem od konieczności przeprowadzenia wywiadu środowiskowego w miejscu zamieszkania Zainteresowanego, z uwagi na wskazane okoliczności, umożliwiające przeprowadzenie rozpoznania w zakresie zasadności wniosku ww., konieczne było uzupełnienie wniosku o dokumenty uwierzytelniające sytuację dochodową i zdrowotną uniemożliwiającą wniesienie opłat. W dniu 31 sierpnia 2016 r. do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi przekazane zostało z Urzędu Miasta Łodzi - zgodnie z właściwością pismo Skarżącego informujące, iż „*istotą jego wystąpienia było i jest nie jego stan zdrowia i majątkowy ale poczucie krzywdy....*”.

Brak współpracy w zakresie możliwości przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz zbadania sytuacji materialnej Skarżącego i ustalenia występowania okoliczności umożliwiających zastosowanie odciążenia w postaci odstąpienia od konieczności spłaty zaległości w odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej (zadłużenie według stanu na dzień 31 sierpnia 2016 r. wynosiło 3.076,81 zł) stanowiło przesłankę do odmowy zastosowania ww. ulgi – decyzja z dnia 27 września 2016 r., znak: WPS.4137.6.2016.ODMOW. Ponadto zgodnie z art. 2 ust 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej - pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Wysokość otrzymywanego przez Skarżącego świadczenia emerytalnego, które od dnia 1 marca 2016 r. wynosi 1.898,14 zł (zaświadczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wlkp. dnia 19 sierpnia 2016 r.), w obliczu nieudokumentowania trudnej sytuacji materialnej i zdrowotnej pozwala sądzić, iż Skarżący posiada możliwości dokonywania spłaty zaległości w formie rat ustalonych decyzją z dnia 30 grudnia 2014 r., znak: WPS.4137/28/2014/ZADŁ, tj. styczeń 2015 r. – listopad 2018 r. (47 rat) po 115,00 zł miesięcznie, grudzień 2018 r. – 62,31 zł (1 rata).

Jednocześnie w dniu 25 sierpnia 2014 r. Skarżący złożył do Prokuratury Rejonowej Łódź – Polesie skargę na bezczynność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej „Włókniarz” przy ul. Krzemienieckiej 7/9 w Łodzi, której skutkiem było powstanie zaległości. Na powyższą okoliczność przesłuchiwani byli pracownicy domu pomocy społecznej oraz kierownik Wydziału Pomocy Stacjonarnej MOPS w Łodzi – sprawę umorzono. W związku z umorzeniem sprawy przez Prokuraturę Rejonową Skarżący wystąpił z powództwem cywilnym przeciwko Dyrektorowi Domu Pomocy Społecznej „Włókniarz” o odszkodowanie za wyrządzoną szkodę i zapłatę. Powyższa sprawa rozpatrywana była przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, III Wydział Cywilny – oddalono powództwo.

Biorąc pod uwagę powyższe, skargę uznaje się za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi informuje, że: „*W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego*”.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Ochrony Zdrowia
i Opieki Społecznej
Rady Miejskiej w Łodzi

Adam Wieczorek